

Aan anderen geven

Sleutelvers: "Er zullen altijd armen in het land zijn. Daarom gebied ik u om vrijgevig te zijn tegenover de armen en andere Israëlieten in nood."

Deuteronomium 15:11

Geselecteerde tekst:

Deuteronomium 15:4-11

Het boek Deuteronomium wordt wel omschreven als een samenvatting van de hele wet van God. Bijna het hele boek herhaalt de geboden en instructies die God via Mozes aan de Israëlieten had gegeven. God gaf zijn wet aan Israël als instructies die zij moesten volgen. De volgende woorden van Mozes laten ons zien dat Gods wet als het ware een veldgids is voor hoe het leven geleefd moet worden. "De Heer heeft ons geboden al deze voorschriften te doen, om de Heer, onze God, te vrezen, voor ons welzijn, opdat Hij ons in leven zou houden, zoals wij vandaag zijn." Deuteronomium 6:24

Tegen deze achtergrond van Gods goedheid vertelt Hij Israël via Mozes dat er in Israël nooit armoede hoeft te bestaan als het volk Zijn geboden gehoorzaamt. Onze les bevindt zich in een gedeelte van Deuteronomium dat zich richt op verschillende instructies met betrekking tot aanbidding. Het vorige hoofdstuk maakt een onderscheid tussen reine en onreine dieren en geeft instructies over het geven van tienden. Het volgende hoofdstuk bespreekt het

maart 2026

Pascha-feest () en andere feesten binnen de aanbiddingskalender van de Israëlieten.

Deuteronomium 15 kan worden gezien als een voorafschaduw van Gods woorden die later in Jesaja 58:6,7 te vinden zijn, waar hij aangeeft wat hij van de eredienst verlangt: "Is dit niet het vasten dat Ik heb gekozen: de banden van de goddeloosheid te verbreken, de zware lasten op te heffen, de onderdrukten vrij te laten gaan en elk juk te breken? Is het niet om uw brood te delen met de hongerigen, en de armen die verstoten zijn in uw huis op te nemen; wanneer u een naakte ziet, hem te kleden en u niet te verbergen voor uw eigen vlees?"

Onze les schetst de manier waarop de Israëlieten hun leven moesten leiden in aanbidding van God. Ze moesten om de zeven jaar het sabbatjaar in acht nemen, waarin schulden kwijtgescholden moesten worden (Deuteronomium 15:1-3). Ze moesten hun hart en handen openstellen voor mensen in nood en hen voorzien van alles wat ze tekort kwamen. (Deuteronomium 15:7-10). Er mochten geen voorwaarden worden gesteld. Als er een behoefte was, moest daarin worden voorzien. Er zouden geen armen onder hen zijn als zij de geboden van God getrouw zouden onderhouden.

In het Oude Testament stelde de Heer de Israëlieten duidelijk aardse voorspoed in het vooruitzicht als beloning voor gehoorzaamheid en trouw aan Hem en Zijn wetten. Dit is een struikelblok geweest voor degenen die het feit van de dispensatieverandering die plaatsvond vanwege Jezus' bediening niet erkennen. Velen hebben de belofte van voorspoed ten onrechte toegepast op de christen, en deze dwaling heeft geleid tot verwarring.

Aardse voorspoed in het huidige tijdperk is niet beloofd aan trouwe christenen. Laten we daarom de wet van de liefde jegens anderen in praktijk brengen, zoals de apostel Johannes ons heeft opgedragen: "Jezus Christus heeft zijn leven voor ons gegeven. En wij moeten ons leven geven voor onze broeders en zusters. Als iemand materiële bezittingen heeft en een broeder of zuster in nood ziet, maar geen medelijden met hen heeft, hoe kan dan de liefde van God in die persoon zijn? Lieve kinderen, laten we niet liefhebben met woorden of met de mond, maar met daden en in waarheid." 1 Johannes 3:16-18